

Cuan els pins neixerán dels llacs i els nenúfars de les roques; cuan el sol esdevindrà negre i la lluna caurà sobre l'erva;

Allavores, sols allavores, jo pendré un'altra dona i t'oblidaré á ne tu, ¡oh Bilitis!, ánima de la meva ánima, cor de mon cor. —

¡Ell m'ho ha dit! ¡ell m'ho ha dit! Qué se m'en dóna del rest del món, ont ets tú, felicitat insensata, que't compares á ma felicitat!

LA LLUNA D'ULLS BLAUS

A la nit, les cavelleres de les dones i les branques dels salzers es confonen. — Jo caminava vora l'aigua. De sobte vaig sentir cantar: allavores coneguí qu'aprop meu hi havia noies.

¿Qué cantéu? — els hi diguí. Cantém pera'ls que tornen — em respongueren. La una esperava a son pare i la altre a son germá; pro la que esperava a son promés era la més impacienta.

Per'ells havien teixit corones i garlandes; tallaren palmes dels palmers i la aigua els hi feu ofrena dels lotus lluminosos. Agafades del coll, cantaven la una després de la altre.

Me'n vaig anar, caminant a lo llarc del riu, tristament i tota sola, pro esguardant a mon entorn vegí derrera els grans arbres la lluna d'ulls blaus que m'acompanyava.

LA OFRENA A LA DEESA

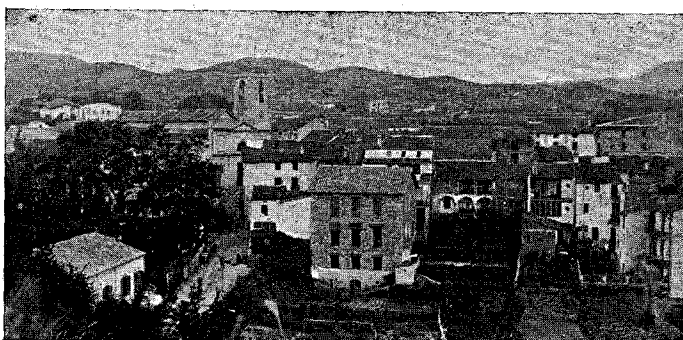
Aquesta garlanda qu'han teixit mes mans no es pas pera la Artemisa adorada a Perga, encara qu'Artemisa sigui una bona deesa qu'em guardarà dels parts difícils.

Ni es pera la Athena que s'adora a Side, malgrat sia d'evori i d'or i porti a la ma una magrana que tempta als auçells.

No; es pera l'Afrodita a qui adoro en mon pit, car solzament ella me donará lo que manca a mos llavis si penjo á l'arbre sagrat ma garlanda de roses tendrívoles.

Pro no li diré pas ben alt lo que li prego qu'em concedeixi; m'alçaré sobre la punta dels peus i per una escaleta de la escorça li confiaré 'l meu secret.

C. R.

S. Hilario Sacalm

(Fot. A. Mauri).

S. Hilario Sacalm, es una de las más hermosas poblaciones de esta provincia. Es un sitio renombrado por sus aguas termales y los establecimientos balnearios que en él se han le-

vantado. La principal riqueza de San Hilario, lo que más vida le reporta, son sus aguas, pues allí acuden en verano multitud de forasteros.